

La finestra oberta

MARIAN SANCHIZ

Progressistes en comú

L'escriptor Samuel Johnson deia que el llenguatge és la roba dels pensaments. Si això és així, alguns candidats a les properes eleccions comunals pensen amb el xandall d'anar per casa.

Llegeixo cada dia els diaris i, com és habitual, començo amb els titulars. M'adono dia sí i dia també, que utilitzar la paraula «progressistes» deu estar de moda o simplement deu caure bé en algunes declaracions i inclús discursos electorals.

Progressistes-SDP ens prenem molt seriosament les paraules, perquè són quelcom més que lletres, tenen un significat molt important i no es poden utilitzar amb frivolitat.

Ser progressista és defensar i anar a la recerca del desenvolupament de la societat en tots els àmbits i especialment en el polític i també en el social, la qual cosa no es troba en l'espectre tradicional «esquerra-dreta».

Ser progressista és defensar els drets civils d'igualtat, llibertat i justícia, per tant té com a objectiu el progrés indefinit de les societats.

Els progressistes vetllem per fer el teixit social més incloent i democràtic, tot aspirant a la pluralitat i la diversitat en la qual els col·lectius socials i els actors polítics puguin fer-se sentir i tinguin cabuda arreu.

Ser progressista significa intentar fer realitat els canvis que es necessiten ara, partint del ser humà real, de carn i ossos, escoltant i parlant amb els actors socials i polítics

que provinguin d'una àmplia base social.

Ser progressista és un repte constant en totes les societats, que aculli elements basats en la història dels pobles, en la configuració universal del concepte de la cultura, i que provoqui, finalment, una visió d'autèntica humanitat.

També és poder comptar amb possibilitats de tenir ciutats que estiguin amb harmonia amb la natura i compartint relacions equilibrades i justes amb els altres.

Els progressistes rebutgem els radicalismes i abracem el diàleg, per portar a terme una acció comuna acceptant la pluralitat d'idees, la diversitat d'identitats i inclús la contraposició d'interessos. La suma de les potencialitats de tots i cadascun de nosaltres és i ha de ser molt més forta que l'exclusió d'uns o altres. Construïm ponts, no cavem trinxeres.

Voler ser heroi d'una causa pot esdevenir en convertir-se en professionals de la paràlisi. I això no és progrés. Cap partit polític, malgrat el

que s'ha escoltat últimament, és el guardià del progrés perquè progressar és estar millor que en el punt de partida i no pensar que només està dedicat a uns i arribar a ser un retrocés per uns altres.

A les parròquies no només compartim un espai geogràfic, sinó també projectes, preocupacions, alegries i esperances. Confluir en opinions i en projectes fa la vida de les parròquies més rica, més oberta i més humana.

Els comuns necessiten en aquests moments un programa compartit que trenqui les línies divisòries de la política nacional, un programa que interressi a la gent.

Per Progressistes-SDP sumar és millorar, i sumar amb les plataformes en les quals estem presents (Agrupament Encampadà, En Comú per Ordino, En Comú per Andorra la Vella i Unió per Escaldes-Engordany) és fer una aposta pel progrés de les parròquies. Compartir responsabilitats amb altres partits no només és bo, és necessari. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP